

Scris de octavian.andronic pe 05 august 2016, 12:55

Mitul "Halep"

Functioneaza o intreaga frazeologie patriotarda care insoteste (nu doar) sporturile de performanta. Expresii ca "lupt pentru tara mea", "dedic aceasta victorie poporului meu", "sunt mandru ca am inaltat drapelul tarii mele pe cel mai inalt catarg" si multe altele fac parte dintr-un joc pe care destul de putini sunt cei care il practica cu sinceritate. Si cred in el doar atunci cand le merge. Nimeni nu spune: "dedic tarii mele aceasta infrangere", sau "sunt mandru(a) ca am luptat din rasputeri pentru tara, desi nu am reusit sa obtin trofeul corespunzator" etc.

Victoria in sport este un scop in sine si nu unul adiacent. Iar victoria se cuantifica in medalii pe care nu le poarta tara sau presedintele, in sume de bani (adeseori neimpozitati) pe care le incaseaza sportivul respectiv (plus ce mai ofera tara recunoscatoare) sau alte avantaje care intra direct in patrimoniul personal.

Intre toate competitiiile mondiale una are o semnificatie deosebita: olimpiada. Aici par sa conteze mai putin succesele personale ale sportivilor, cat "valoarea adaugata" conferita drapelului si insemnelor nationale. Desi clasamentul pe natiuni este considerat neoficial (vorba lui Coubertin: important e sa participi...) acesta este, practic, singurul care conteaza. De aceea, participarea se face prin echipe nationale si nu individual. Si tot de aceea natiunile respective fac tot ce le sta in putinta pentru a conferi reprezentantilor lor cele mai bune conditii posibile de pregatire. Goana dupa aurul olimpic este cea mai semnificativa dintre toate cele care au marcat evolutia omenirii moderne. Pentru ca acest aur reprezinta contravaloarea sa in talent, perseverenta, devotament si patriotism.

In marea lor majoritate, sportivii romani nu au facut exceptie de la aceasta regula. Este drept, unii si-au negociat, in ultimul moment, apartenenta la alte drapele nationale, care le ofereau mai multe avantaje personale (Nicu Vlad sau Alina Astafei, de exemplu), dar cazurile raman putin numeroase.

De la aceasta editie a olimpiadei lipseste unul dintre cei mai valorosi sportivi romani. Unul in care ne puneam nadejdea unei medalii, intr-o conjunctura previzibil saraca in astfel de dotari. Si care primise aprioric onoarea de a fi purtator de drapel national la festivitata de deschidere: Simona Halep. I-am urmarit parcursul in arena mondiala cu atentie si cu emotie. M-am bucurat - si ne-am bucurat - pentru fiecare victorie a sa, noi percepend mai degraba performantele, decat sumele

care se acumulau in conturile sale. Ne-am obisnuit cu traditionalul ei discurs patriotard, ea neezitand vreodata sa faca trimitere la tara si la prestigiul acesteia. S-a bucurat - si pe aceasta coordonata - de o imensa popularitate. Ne-am facut ca nu observam virajele sale interesate cand a fost vorba de competitii ce tineau mai mult de "interesul national" decat de marimea burselor. Iata insa ca in preajma acestei olimpiade Simona ne-a dat de inteles ca intre pragmatism si patriotism se ridica o bariera sensibilă. A motivat ca nu va participa la Olimpiada din ratiuni de sanatate: virusul Zika ar ataca in special tenismenele din prima parte a clasamentului WTA, dupa unele evaluari ale specialistilor. Daca restul echipei este dispusa sa riste, ea nu se poate juca cu sanatatea sa. Si cu viitorul ei (mai ales ca e pe cale sa se marite si vrea sa faca, intr-o pauza competitiva, si un copil!). Iar o medalie olimpica nu se ridica la valoarea unui premiu de la o competitie din aceeași perioada: 500.000 dolari, la Montreal. Lasa-i si pe altii sa asude pentru tara lor. Pentru ca Simona are in obiectiv sa mai cumpere o strada din Constanta pentru clanul sau machedon.

Mitul Halep s-a risipit. A eliberat realitatea unui personaj care-si vede consecvent de interesele proprii...

Sursa: Amosnews.ro

ADRESA: <http://crct.ro/noEi>